

καὶ γείνη δῆμαρχος, ἐν ᾧ συγχρόνως διὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀδελφοῦ τοῦ Ξενοφῶντος διεβεβαίοντο τὸν Μενελ. Νεγρεπόντες ὅτι εἰς αὐτὸν καὶ μόνον θὰ ἀνήκῃ ἀποκλειστικῶς ἐν τῇ μέλλοντι, παρεκάλει δὲ αὐτὸν ν' ἀναβάλῃ τὴν μεταφορὰν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων εἰς Δρυμῖαν καὶ τὴν εἰς Λοκρίδα περίοδον του ὡς μέλλον ὑποψήφιος βουλευτὴς αὐτῆς καὶ νὰ τηρήσῃ τὸ πρᾶγμα μυστικὸν μέχρι τοῦ τέλους τῶν ἐκλογῶν, ὅπως μὴ ὑποπτευθῇ τὴν διαγωγὴν του ὁ Παπαλουκάς καὶ ἀποσύρῃ τὴν συνδρομὴν του, μεθ' ἧς θὰ ἦτο βεβαία ἡ ἀποτυχία του.

Εὐτυχῶς ὅμως τὸ πρᾶγμα ἐγνώσθη ἐγκαίρως, χάρις εἰς τὴν ἀκριτομυθίαν τοῦ Ε. Κυριαζῆ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Μ. Νεγρεπόντες, ὅστις ἤρξατο ἀπὸ τούτου νὰ συνιστᾷ ἑαυτὸν εἰς πάντας τοὺς γνωρίμους καὶ φίλους του, ὡς μέλλοντα βουλευτὴν Λοκρίδος. Ὡς βλέπει πᾶς τις, ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν κλέφτην, ἀλλ' ἀγαπᾷ καὶ τὸν οἰκοκύριον. Ἰδοὺ μανθάνει σήμερον ὁ Παπαλουκάς, ὁποῖος δόλος ὑπεκρύπτετο ὑπὸ τὴν ὑποψήφιστά του ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριζομένου Θ. Κυριαζῆ· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ἄρῃ ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τινὰ τῶν λοιπῶν ὑποψηφίων δημάρχων τοῦ δήμου Δρυμῖας, διαθέτων ὑπὲρ τούτου τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ. Ἰδοὺ μανθάνουσι νῦν καὶ οἱ ἐκλογεῖς τῆς Δρυμῖας, ὁποῖον αἰσχος θὰ ἦτο δι' αὐτοῦς ἡ ἐκλογὴ τοῦ Θ. Κυριαζῆ, ὡς δημάρχου, τοῦ προπωλήσαντος αὐτοὺς ὡς ἀνδράποδα διὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ξενοφῶντος εἰς τὸν Νεγρεπόντην· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ αὐτοὶ πάντες μετὰ βδελυγμοῦ θὰ ἀποστρέψωσι τὸ πρόσωπόν των ἀπὸ τοῦ πρῶτου τῆς τιμῆς των, καταψηφίζοντες αὐτοὺς πάντες.

Ἐκλογεῖς τῆς Δρυμῖας, ἐν τῷ πρῶτῳ τοῦ Θεμ. Κυριαζῆ κτυπήσατε κατὰ κεφαλῆς τὴν κακίαν καὶ διαφθοράν, τὴν ὁποίαν θέλωσι νὰ μᾶς παρεισαγάγωσιν οἱ Χαβιαροχάνιται, ἀποδείξατε δὲ ὅτι ἔχετε συναίσθησιν τῆς τιμῆς σας,

τὴν ὁποίαν οἱ Κυριαζαῖοι διὰ τῆς ἐπονειδίστου αὐτῶν συναλλαγῆς πρὸς τὸν Μεν. Νεγρεπόντην τόσον καιρίως προσέβαλον θελήσαντες νὰ σᾶς ἀποδείξωσιν εἰς τὸν ἐνταῦθα κόσμον ὡς παρ' αὐτῶν πωλητὴν κρέας.

Μεφιστοφελῆς.

ΕΝ ΜΕΤΡΟΝ ΕΤΙ ΚΑΤΑ ΧΟΛΕΡΑΣ

Ἐνῷ φονεύομεν τὸ θέρος καθ' ἐκάστην σωρείαν κυνῶν ἐπὶ μόνῃ τῇ ὑπονοίᾳ μὴ τις τούτων, προσβληθεὶς αἰφνης ὑπὸ λύσσης, δῆξῃ—πρᾶξις ὄντως θηριώδης, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουσιν ἡ σκληρὰ ἀνάγκη καὶ ἡ ἀνωτέρα βία—ἐν τούτοις δὲν ὑποπτευόμεθα οὐδὲως ἤδη—ὅτε ἡ χολέρα θερίζει ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκείθεν καταφεύγουσιν ἐνταῦθα πολλοὶ καθ' ἐκάστην πρόσφυγες—μὴ εἰς τινὰ τούτων, ὡς πολλάκις συνέβη, ἐπωάζει καὶ δύναται νὰ φανῇ βραδύτερον τῆς καθάρσεως τὸ νόσημα καὶ εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ δεχθῶμεν αὐτοὺς ἐν Ἀθήναις ἢ ἄλλαις πολυανθρώποις πόλεσιν ἡμῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουσι τόσαι πτωχαὶ οἰκογενεαί.

Τὸ τοιοῦτον θεωροῦμεν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον κινδυνῶδες καὶ διὰ τοῦτο ἐκφράζομεν φανερά, ὅπως πάντοτε, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἐνδεχομένην παρεξήγησιν, τὴν γνώμην μας καὶ διδάσκομεν τί πρέπει νὰ γίνη.

* * *

Αἱ προνοητικαὶ κυβερνήσεις ὅπως προφυλάξωσι τὰς πόλεις των ἐν τοιαύταις ἀπαισίαις περιστάσεσι, δεχονται μὲν τοὺς ἐκ μεμολυσμένων μερῶν καταφεύγοντας καὶ χορηγοῦσιν αὐτοῖς ἀφρόνως τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως καὶ ἀνέσεως ἐν τοῖς λοιμοκαθαρτηρίοις, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰκοσιδιήμερον κάθαρσιν, κατὰ τὴν γνώμην ἐμπείρου καὶ διακεκριμένου ἱατροῦ ἦν ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸ 1866—τοὺς μὲν ἀπόρους τούτων σκορπί-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 540)

Ὁ Βλαϊρὼ εἶχεν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῶν συμβαινόντων ἐν Βλαϊνκούρ παρὰ τῆς γυναῖκος, ἥτις ἦτο ἐπιφορτισμένη νὰ ἐπιτηρῇ τὴν μαρκησίαν, ἐπληροφορεῖτο περὶ παντός ὅ,τι ἐγίνετο ἐν τῷ τόπῳ. Ἐγνώριζεν ὅτι ἡ γενομένη ἀνάκρισις ὑπὸ τῶν δικαστῶν οὐδὲν ἀνεκάλυψεν, ὅτι ὁ Κάρολος Σεβρὺ καὶ ἡ σύζυγός του ἔμειναν ἀγνωστοὶ καὶ ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἀνωφελῶς ποιήσασαι πανταχοῦ ἐρεῦνας παρητήθησαν τελευταῖον τῆς ιδέας τοῦ νὰ συλλάβωσι τοὺς αὐτουργοὺς τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Βλαϊνκούρ.

Ἡ Βιρρέτη εὗρισκεν ὅτι ὁ κύριος ἄφινεν αὐτὴν πολὺν καιρὸν μετὰ τῆς παράφρονος ἐντὸς τοῦ παλαιοῦ τούτου πύργου, ἐκ τοῦ οὐοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ οὐδεμίᾳ προστάσει, τοῦθ' ὅπερ δὲν εὐχαρίσται αὐτὴν καὶ ἦτο περίλυπος μέχρι θανάτου. Ἐὰν βεβαίως ἐγνώριζε, δὲν θὰ ἐδέχετο τοιαύτην

ἐντολήν. Τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἀπαίτησις των ὑπερέβαινε τὰς δυνάμεις αὐτῆς, ἥτις ἐκιδύνεε ν' ἀπολέσῃ τὸ θάρρος της· δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ὑποφέρῃ, ἤθελε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Παρισίους καὶ μεγαλοφῶνως ἐζήτει τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῆς. Ἐὰν δὲ δὲν ἀπῆλλαττον αὐτὴν ταχέως, ἤσθάνετο ὅτι θὰ ἐγίνετο καὶ αὐτὴ παράφρων.

Ἐπειτα δὲ μετὰ τὰ γενόμενα δὲν ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ ἐπιτηρῇ τὴν παράφροναν ἐπὶ μακρότερον διάστημα χρόνου ἐν τῷ παλαιῷ πύργῳ. Ἀνάγκη ἦτο νὰ τὴν μεταφέρωσιν ἀλλοχοῦ. Διὰ τὴν ἀφοῦ θέλουν νὰ τὴν ἀφήσωσι νὰ ζήσῃ, νὰ μὴ περιορίσωσιν αὐτὴν ἐντὸς φρενοκομείου; Οὐδεὶς θὰ ὑπῆρχε τότε φόβος, αὐτὴ οὐδὲν ἐνθυμεῖται ἐκ τοῦ παρελθόντος, καὶ ποτὲ, ποτὲ δὲν θὰ θραυπθῇ, θὰ μείνῃ παράφρων διὰ παντός.

Ὁ Βλαϊρὼ ἀνεγνώρισε τὴν ὁρθότητα τῶν παρατηρήσεών της. Τῷ ὄντι ἡ ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Βλαϊνκούρ ἐπὶ μακρὸν διαμονὴ τῆς μαρκησίας παρουσίαζε κινδύνους. Ἐπεσκέφθη τὸν βαρόνον Δεσιμαῖζ καὶ ἀπεφάσισαν μεταξύ ἄλλων ν' ἀπαλλαγθῶσιν ὁλοσχερῶς τῆς δυστυχούς νεαρᾶς γυναῖκος.

Οὐδεμία μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς αὐτὴν ἡ κατάστασις της ἦν ἡ αὐτὴ ἀπὸ πέντε ἐτῶν, οὔτε καλλιτέρα, οὔτε χειροτέρα. Ἐγείνε μῆτερ χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ· ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διεσκέδασε μόνον μετὰ τοῦ τεκνοῦ της, ὡς μετὰ οἰουδῆποτε ἄλλου ἀντικειμένου· ἀνῆρπασαν τοῦτο ἀπ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐλαχίστην συγκίνησιν· ἦτο ἐν παύλῳ, τὸ

ζουσι κατὰ τμήματα, ἐκτὸς τῶν πόλεων καὶ εἰς μέρη, εἰς ᾗ δύνανται νὰ εὕρωσιν ἐργασίαν, ὡς παρ' ἡμῖν σήμερον εἰς τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, εἰς τὴν δύσμορον κατὰ τὸ γῆρας τῆς Κωπαΐδα ἢ εἰς ἐπαρχίας ἐχούσας ἀνάγκην ἐργατῶν, ὡς εἰς τὴν Τριφυλίαν καὶ Ἀλλαχοῦ ἤδη — τοὺς δὲ εὐπόρους εἰδοποιούσιν, ὅτι δὲν δύνανται προσωρινῶς νὰ μεταβῶσιν εἰς πόλεις πολυανθρώπους καὶ ὁδηγοῦσιν αὐτοὺς εἰς ἐξοχάς, ἀλλ' οὐχὶ ἅπαντας ὁμοῦ εἰς μίαν, μάλιστα ἤδη ὅτε εὐτυχῶς εἶναι θέρος καὶ αἱ καθ' ὅλον τὸ κράτος εὐάεροι καὶ παραδείσιοι ἐξοχαί μας εἰσὶν οὐχὶ μόνον θεραπευτικὸν μέσον καὶ φάρμακον υγείας, ἀλλὰ καὶ θαυματουργὸν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τις ἐτέρους δύο πνεύμονας κατὰ τὴν ἑκφρασιν καὶ νὰ τοὺς φάγῃ ἂν θέλῃ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν χειμῶνα, ὡς ἐκ τῆς πλήξεως.

* *

Μή μοι εἴπητε δὲ οἱ ἔχοντες τὰ μέσα ν' ἀπέλθῃτε ἐν ἀπαισίᾳ περιπτώσει, χωρὶς νὰ λαμβάνητε ὑπ' ὄψιν χιλιάδας πτωχῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες μόλις ἀποζῶσιν εἰς τὰς πόλεις μας μετὰ τῶν τρωφερῶν τέκνων των καὶ τῶν γερόντων γονέων των, μὴ δυναμένων ἐκ τῆς ἀνεχείας νὰ κάμωσι βῆμα, μή μοι εἴπητε, λέγω, ὅτι ἡ ἐλευθερία, ἡ φιланθρωπία, καὶ ὁ πολιτισμὸς ἀπαιτοῦσι ν' ἀφήσωμεν ἐλευθέρους μετὰ τὴν καθαρσίαν των νὰ μεταβῶσιν, ὅπου θέλει ἕκαστος, τοὺς ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν ἐρχομένους ἐνταῦθα κακοτύχους πρόσφυγας, διότι θὰ σὰς ἀπαντήσω καὶ πάλιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1866, ὅτι ἐλευθερία, φιλανθρωπία καὶ πολιτισμὸς δὲν εἶναι ν' ἀφήσωμεν τοὺς ἐκ μεμολυσμένων μερῶν ἐρχομένους, αἵτινες ἄς στενοχωρηθῶσι καὶ ὀλίγον χάριν σωσιβίου μέτρον, νὰ περιπατοῦν μετὰ τὴν τσιμπουκιά των καὶ νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν, ἀλλὰ νὰ περιποιηθῶμεν αὐτοὺς ὅσον οἶόν τε ἀδελφικῶς καὶ νὰ προσφύλαξωμεν συγχρόνως — τὸ κυριώτερον — τὰς πόλεις μας καὶ αὐτοὺς ἀκόμη ἀπὸ μίαν δυστυχίαν, διότι ἡ συμπύκνωσις ὅπως ἡ

ποτε ἐν ταῖς πόλεσιν ἔνεκα τῆς ὥρας μάλιστα τοῦ ἔτους δύνανται νὰ γεννήσῃ καὶ ἐτέρας ἀσθενείας.

* *

Ἰσα ἴσα λοιπὸν ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, τῆς καλῶς ἐννοουμένης φιλανθρωπίας καὶ τοῦ τελείου πολιτισμοῦ, βάσις τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων, καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἐκάστου — ἐν ὀνόματι, λέγω, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, κατὰ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ θεανθρώπου διδασκάλου παροτρύνοντες τοὺς ἀρμοδίους νὰ τοποθετήσωσι τοὺς ἀτυχεῖς αὐτοὺς πρόσφυγας εἰς ἐξοχὰς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ ἀναπνεύσωσι συγχρόνως καθαρὸν ἀέρα, ἤδη ὅτε αἱ πόλεις ἔνεκα τοῦ θέρους καὶ τῆς συμπύκνωσως φυσικῶς βρωμοῦν, διὰ νὰ καθαρισθῶσιν ἐντελῶς ὑπὸ τὴν πνιγρὰν καὶ μεμολυσμένην ἀτμόσφαιραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐρχονται, διὰ νὰ διώξωσι τέλος τὴν μελαγχολίαν των καὶ ἀνακτήσωσι τὴν ὀρεξίν των.

Μάλιστα εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι, ἐὰν καὶ οἱ δυνάμενοι ἀκόμη τῶν κατοίκων τῶν πόλεων ἀπέρχοντο εἰς ἐξοχὰς καθ' ὅλον τὸ θέρος, διότι ἐπαναλαμβάνω μόνη ἡ ἀραιώσις ἀποσοβεῖ τὰς ἐπιδημίας, ὅσῃ ἡ συσσώρευσις ἐν ταῖς πόλεσι τὰς ὑποτρέφει.

* *

Ναί, ἀκούσατέ μου καὶ μὴ συγχωρήσητε εἰς τὰς μεγαλοπόλεις μας τὴν εἴσοδον τῶν ἐξ Αἰγύπτου προσερχομένων προσφύγων, ἐνόσῃ εἶναι καλοκαιρία τοῦλάχιστον, καὶ δι' ἄλλον ἔτι ἐπίσης σπουδαῖον λόγον.

Ἐάν, θ' μὴ γένοιτο, ἐνσκήψῃ κακὸν εἰς τὴν πόλιν μας, θὰ ἔλθωσι μετ' αὐτοῦ καὶ αἱ δύο ἀναπόσπαστοι τῶν μολυντικῶν νοσῶν νοσοδοιπόροι Ἑρινύες — ἡ προστατευομένη παρὰ τῶν διατυπώσεων τοῦ Νόμου αἰσχροκέρδεια ἀσυνηθῆτων πωλη-

ὁποῖον ἐλάβανον ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς, τίποτε ἄλλο· πλήρης ἀναισθησία, παράλυσις τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἐγκεφάλου, ἐντελὴς λήθη τῶν πραγμάτων καὶ τῶν παρελθόντων συμβάντων, ἐκμηδένισις ὅλων τῶν ἡθικῶν δυνάμεων. Τὸ ὄν ἐγένετο μηχανή.

Ὁ βαρόνος λοιπὸν οὐδὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ. Ἡδύναντο ἤδη ἀκινδύνως ν' ἀφήσωσι τὴν μαρκεσίαν εἰς τὴν τύχην. Τί ἐνδιαφέρει ἡ τύχη αὐτῆς; Ὅσον διὰ τὸ παιδίον, ἐπὶ τινι ἀκόμῃ χρόνον ἠδύναντο νὰ τὸ φυλάττωσι, τοῦτο δὲν ἐστενοχώρει αὐτοὺς. Βραδύτερον, ὅταν ἡ στιγμή ἐπιστῇ, θ' ἀπαλλαγθῶσι καὶ ἀπ' αὐτοῦ εὐκόλως, μεταφέροντες εἰς μεμακρυσμένον τόπον ἢ ἐγκαταλιμπάνοντες εἰς ἑρμὸν τινὰ δρόμον.

Ἐν Βλαϊνκὸν καὶ τοῖς περίξ ἡ ὑπὸ τοῦ θανάτου τῶν δύο ἀγνώστων προξενήθεισα συγκίνησις κατῆνύασθη.

Ὁ Βλαϊρὼ ἠδύνετο νὰ ἐμρανισθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν χώραν. Ἄλλως δὲν εἶχε φόβον μὴ διεγείρῃ ὑπονοίας διότι θὰ μετέβαιεν εἰς τὸν παλαιὸν πύργον μεσάνυκτα.

Γινώσκουμεν ἐκ τῆς διηγήσεως τοῦ φύλακος τοῦ πύργου Γκραππιέ πῶς ἡ μαρκεσία ἀνηπάγη ἀπὸ τὸν πύργον, ὅπου ἀπὸ πενταετίας ἦτο ἐγκαθειργμένη.

Ἡ Βιρέττη εἶχεν ἐνδύσει αὐτὴν δι' ἐνδυμασίας χωρικῆς, σχεδὸν καινούργους. Πέδιλα, ὑποκαμίσαν ἐκ χονδρῶ ἀνερμάτος ὑφάσματος, ἐσθῆτα χονδρὴν κυανῇ, κάλυμμα λευκὸν καὶ μέγαν ἐπενδύτην περιβάλλοντα τὴν κεφαλὴν, τὴν ράχιν καὶ τὰ στῆθες.

Ἡ ἄμαξα ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν τῆς μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ εὗρίσκετο ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος τοῦ Ἄνω Σηκουάνα. Ἡ ὁδὸς, ἣν ἠκολούθησεν, ἦν ἡ ὑπὸ τοῦ Βλαϊρὼ ὑποδειγθεῖσα. Φθάσα ἡ ἄμαξα ἐν μικρῷ χωρίῳ ἔστι πρὸ Ξενῶνος, τὸ μὲν πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν ἵππων, τὸ δὲ πρὸς περισσotέραν προφύλαξιν. Ὁ Βλαϊρὼ δὲν ἤθελε νὰ ὁδοιπορῶσιν ἢ μόνον τὴν νύκτα.

Τὴν τρίτην νύκτα κατὰ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς πρωίας εἶχον διαβῇ τὸ Τοννὲρ, ἀπομακρυνθέντες ἐπίτηδες τῆς μεγάλης ὁδοῦ τῆς Βουργουνδίας καὶ διεθυνθέντες πρὸς τὸ Ζουαγνὺ διὰ τινος ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ.

Ὁ Βλαϊρὼ ὀλίγον πρὸ τῆς αὐγῆς διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ σταματήσῃ. Ἡ ἄμαξα διήρχετο διὰ δάσους.

— Ἀνοφελὲς νὰ υπάγωμεν μακρότερον, ἐπιθύρῃσεν ὁ Βλαϊρὼ· ἡ ὁδὸς εἶναι ἔρημος, ἐν δάσος, τὸ μέρος εἶναι κατάλληλον.

Πρῶτος κατέβη αὐτὸς. ἔπειτα ἡ Βιρέττη, ἥτις λαβοῦσα τὸν βραχιόνα τῆς μαρκεσίας ἐβοήθησεν αὐτὴν νὰ καταβῇ. Ἡ δυστυχὴς παράφρων, ἡμερος καὶ πειθήνιος, ὑπήκουσε παθητικῶς.

Εἰς σημεῖόν τι τοῦ Βλαϊρὼ, ἡ Βιρέττη τὴν ὠδήγησεν εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ καθίσῃ ἐπὶ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Βλαϊρὼ καὶ ἡ γυνὴ ταχέως κατέλαβον θέσιν ἐπὶ τῆς

τῶν καὶ ἡ καταδικωμένη παρὰ τοῦ Νόμου, χαλαρουμένου, ὡς ἐννοεῖται ἐν καιρῷ πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐνσκήψεως μολυντικῶν νόσων, λεηλασία τῶν λωποδυτῶν, ἐργαζομένων πλέον ἀφόδως.

* *

Ἀλλὰ τάχα, θὰ μοὶ εἴπητε, δὲν δύναται καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς νὰ προσβληθῇ τις τῶν προσφύγων καὶ οὕτω νὰ μεταδοθῇ ἡ χολέρα;

Καὶ μὲν πρόσφυξ δύναται νὰ προσβληθῇ εἰς τὰς ἐξοχὰς καὶ ν' ἀποθάνῃ μάλιστα καὶ ἀπὸ μαύρην χολέραν, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ μεταδοθῇ ἡ ἀσθένεια, ὅπως συνέβη εἰς Ναύπλιον τὸ 1854 ὅτε ἐπιβάτης ἐντεῦθεν, ὁ μακαρίτης Πετράκης Χατζηπέτρος, τὸν ὁποῖον περιποιήθη λαχὼν συνοδοιπόρος του, ἅμα τῇ ἐκείσε ἀφίξει μας προσβληθεὶς αὐθροεὶ ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγων ὥρων, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ μεταδοθῇ τὸ μόλυσμα, καὶ ὅπως συνέβη εἰς Μέγαρον καὶ Κηφισσιὰν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ ἀπέθανον οἱ καταφυγόντες ἐξ Ἀθηνῶν ἐκείσε καταλυματίας Τυπάλδος καὶ τις ἕτερος, οὗτινος τ' ὄνομα μὲ διαφεύγει.

Τότε ἀληθῶς εἰς Ναύπλιον ἐνθυμοῦμαι προσεβλήθησαν οὐχὶ ἀπὸ χολέραν, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Πατριάρχην τῆς εὐκοιλιότητος, τὸν Ἀδᾶμ οὕτως εἰπεῖν αὐτῆς, τὸν κύριον φόβον, τὸ πρῶτον φυσικῶ τῷ λόγῳ οἱ κάτοικοι· ἀλλ' ὅταν εἶδον τοὺς περιποιηθέντας τὸν ἀσθενῆ, τοὺς πλύναντας, θέσαντας ἐν τῷ φερέτρῳ καὶ θίψαντας τὸ πτώμα ὅτι ἀπεναντίας κατέστησαν εὐτραφέστεροι, ἐπανελάβον τὰς πρώτας διασκεδάσεις των, ἀλλ' ἔλαβον συνάμα καὶ μέτρα ἐξασφαλιστικὰ ὅπωςδὴποτε καὶ ἀπηγόρευσαν τὴν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐλευθέραν συγκοινωνίαν.

* *

Ἀδύνατον λοιπὸν νὰ γεννηθῇ μόλυσμα, ἀρκεῖ νὰ καῶσι τὰ ἐνδύματα καὶ ἡ κλινοστρωμνὴ τοῦ θανόντος ἐκ χολέρας,

ὡς ἐπραξάν εἰς Ναύπλιον, Μέγαρον καὶ Κηφισσιὰν, διότι κυρίως ἐξ ἐνδυμάτων καὶ ἐμπορευμάτων δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ μόλυσμα.

Ἀλλ' ἐὰν ὑποτεθῇ καὶ τὸ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γίνῃ καὶ δεύτερον κρούσμα εἰς τινα τῶν περιποιηθέντων τὸν θανόντα, εἶναι πολὺ εὐκολώτερον νὰ ληφθῶσι μέτρα ἀποσοβήσεως καὶ σθεσθῇ μάλιστα τὸ κακὸν, ἐν τῇ γεννήσει του εἰς ἐξοχὰς καὶ ὀλιγοκατοίκους ὅσῳ καὶ εὐαέρους κόμας.

Ὅθεν, συμπολιταί, μὴ φοβήσθε· πραγματοποιήσατε μόνον ὅσα λέγω, καθαρίζετε δις τῆς ἐβδομάδος τοὐλάχιστον, διότι ὅλαι αἱ νόσοι κυνηγοῦν τὴν πρωτότοκον ἀδελφὴν των βρωμῶν, τρώγετε κρέας καὶ ὁπώρας ἀκόμη, ἀλλ' ὠρίμους, πίνετε κρασί, γλεντᾶτε καὶ καλὴν ἀντάμωσιν τὸν χειμῶνα.

Φαλέξ.

ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σοφία, τῇ 17(29) ἰουνίου.

Ἀπὸ τὰ παραίμια ταῦτα ὕψη, ἀπὸ τὸ ἄχαρι τῆς Σοφίας κλίμα, ἀπὸ τὸ ἄγριον τοῦτο ἔδαφος, ἀπὸ τῆς ἀπολιτεύτου ταύτης κοινωνίας, ἐν ᾗ εὐρίσκομαι, ἐρχομαι, — τῇ εὐμενεὶ ὑμῶν προσκλήσει ὑπέικων — νὰ καταλάβω μικράν τινα εἰς τὰς στήλας ὑμῶν θέσιν μετὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὰ γραφόμενά μου ἂν οὐχὶ τὴν ἐκτίμησιν τοὐλάχιστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν ὑμῶν δυνατόν νὰ ἐλκύσωσιν.

ἀμάξης, οἱ δὲ ἵπποι μαστιγωθέντες ἀνεχώρησαν καλπάζοντες.

Τετέλεσται· ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἐγκατελείφθη. Τούντεῦθεν ὁ Βλαϊρὼ καὶ ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ οὐδὲ ἐξήτησαν νὰ μάθωσιν εἰς ποίαν τύχην κατεδίκασαν αὐτήν.

Καὶ ἔτη παρῆλθον.

Ταλαίπαρος; Λουκία!

Τί ἐγείνε;

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β'. ΤΟΜΟΥ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁ προστάτης

Α'.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

Ποῖος βίος! ὁποία ζωή!

Πολλὰκις μετέχειρίσθησαν τὴν διπλὴν ταύτην ἐπιφώνησιν

ἀπὸ εἴκοσι πέντε ἔτων καὶ ἔτι πρὸς ὀμιλοῦντες περὶ τοῦ βαρόνου Δεσιμαίζ. Ἡ ἔκφρασις αὕτη παρὰ τοῖς ἐντίμοις μὲν ἀνθρώποις ἦν ἔκφρασις μομφῆς, ἐνίοτε μάλιστα ἀηδίας, παρὰ τοῖς ἀσώτοις δὲ, ἥτο θαυμασμοῦ καὶ τρόπος τοῦ λέγειν ὅτι ἐπόθουν τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἐν τῷ ἐλαφρῷ κόσμῳ ἐπιτυχίας τοῦ θαυμασίου βαρόνου.

Ὁ βαρόνος Δεσιμαίζ διῆγε βίον καταχθόνιον, παρεδίδετο εἰς παντὸς εἶδους ἀκολασίας, αἰτινες ὑπερέβαινον κατὰ πολὺ τὰς τῶν πεφημισμένων ἀσώτων.

Ἀλλ' ἕκαστον πράγμα ἔχει ἐν τέλος· αἱ ἡδοναὶ ἀντὶ πλείστου τιμῶνται. Ὁ βαρόνος κατεσπάθησε μεγάλην περιουσίαν κλαπείσαν, τὸ δὲ μέλλον ἤρξατο φαινόμενον ὑπὸ τὰ μελανώτερὰ χρώματα αὐτοῦ. Ἐπλησίαζε νὰ καταβρογχίσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἑκατομμύριον καὶ ὅπως ἐξήκολούθει, τοῦτο δὲν θὰ διήρκει ἐπὶ μακρόν. Ἦδη ἐξ ἡ ἑπτὰ ἑκατομμύρια κατεβρογχίσθησαν! Πνοὴ ἀνέμου ἤρκει νὰ παρασύρῃ τὸ ὑπόλοιπον.

Τὸ μέλαν νέφος ἦν ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ἡ θύελλα ἐμελλε νὰ ἐπέλθῃ, ὁ ἀνεμοστρόβιλος ἀνηγγέλλετο.

Ὁ βαρόνος εἶχεν ἤδη συνομολογήσει δάνεια ὑπὸ σκληροῦς ὄρους. Τὸ μέγαρον αὐτοῦ τῶν Ἡλυσίων Πεδίων, ὁ πύργος τοῦ Βίλλ-δ' Ἀθραιὺ καὶ μεγάλη τις πλουσία ἑπαυλίας, ἣν εἶχεν ἀγοράσει ἐν Νορμανδίᾳ, ἥσαν ἐνυπόθηκα. Οἱ πι-